ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΦΟΡΟΥ

Ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καί εὐθύς ψάλλομεν

Ἦχος δ΄ Δι

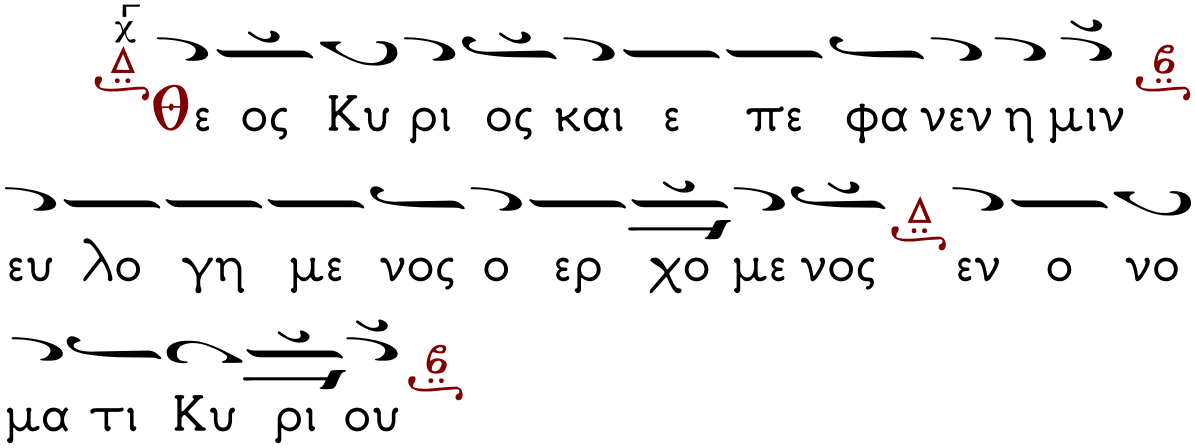

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

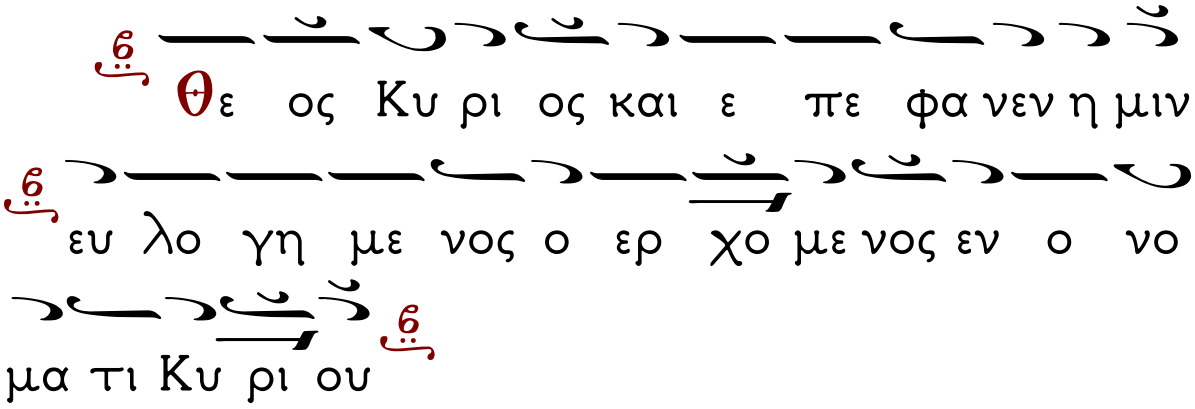

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.
Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Θυ α ρε στη η σα α σα Θε ω Α θλο

φο ρε και πει ρα σθει ει σα α ως χρυ σος

εν κα μι νω Πα ρα σκευ η πα νεν δο ξε

βα σα νων πει ρα σμοις θαυ μα τα πη γα ζεις

νυν και νο ση μα τα παυ εις και τον υ πε

ρα γα θον του Θε ου Θε ον Λο ο γον υ

περ η μων α ει εκ δυ σω πεις ο πως αυ

του των δω ρε ων ε πι τυ υχω μεν

Δόξα... Τῆς Ἁγίας. Ἦχος α'

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

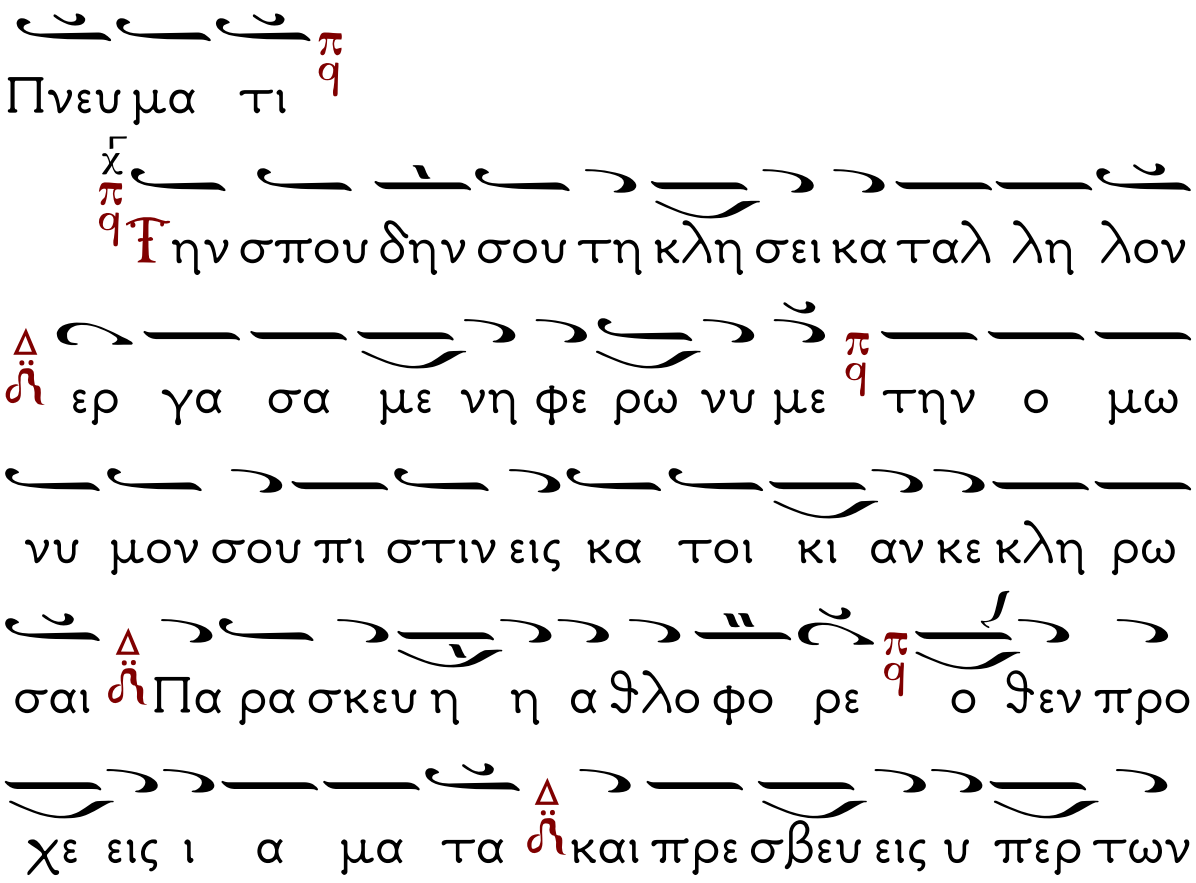
Πνευμα τι
Ἣν σπουδὴν σου τῇ κλήσει καταλαλῆλον
ἐργα σα μεν ἡφε ρω νυ μεν τὴν ο μω
νυ μον σου πι στὶν εἰς κα τοι κι αν κε κλη ρω
σαι Πα ρα σκευ ἡ ἡ α θλο φο ρε ο θὲν προ
χε εἰς ι α μα τα καὶ πρε σβευ εἰς υ περ τῶν
ψυ χῶ ων ἡ ἡ μῶν
Καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω νας
τῶν αἰ ω νῶν Α μὴν
Ου σι ω πῆ ἡ σω ω μεν πο τε Θε ο το
κε τας δυ να στεί εἰ α ας σου λα λεῖν οἰ α να ξι

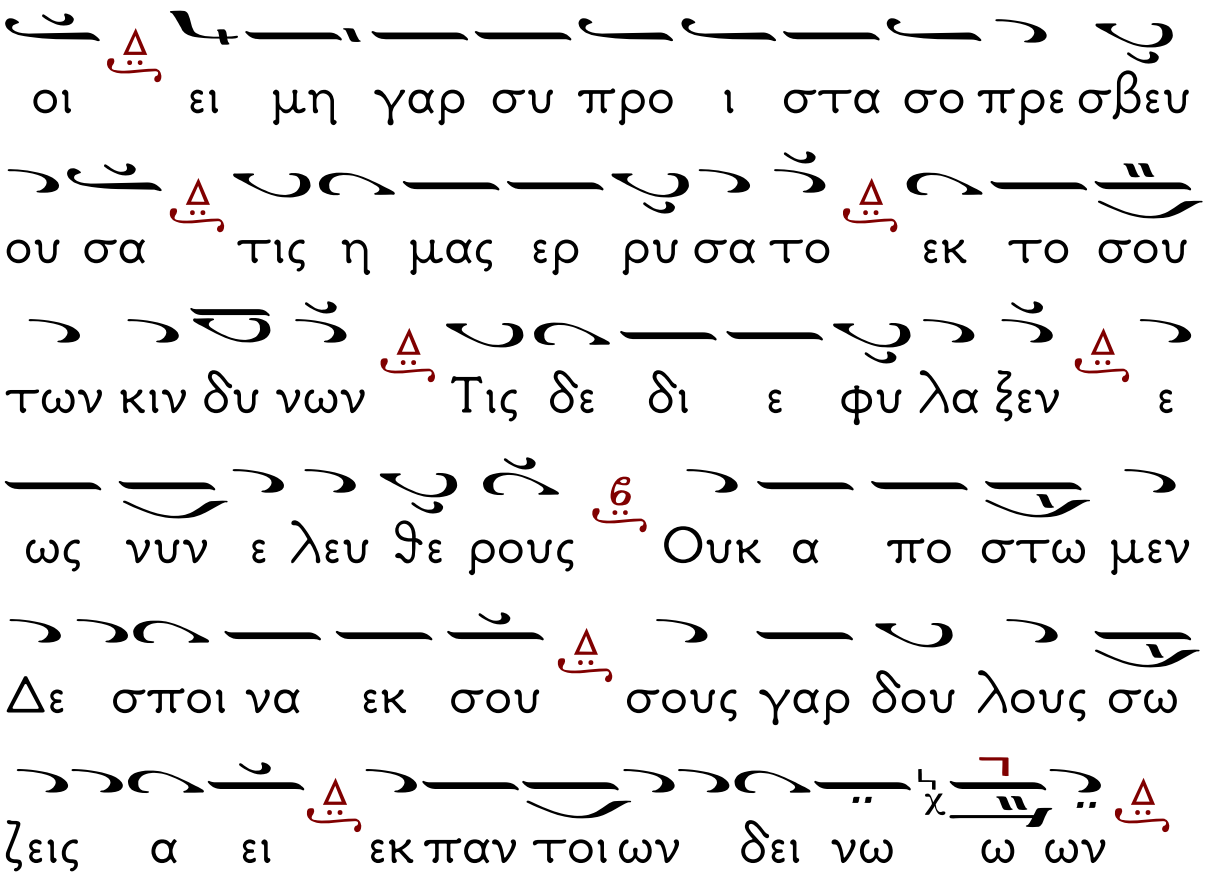

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς Ὠδάς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α΄

Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἦχος πλ. Νη Γα

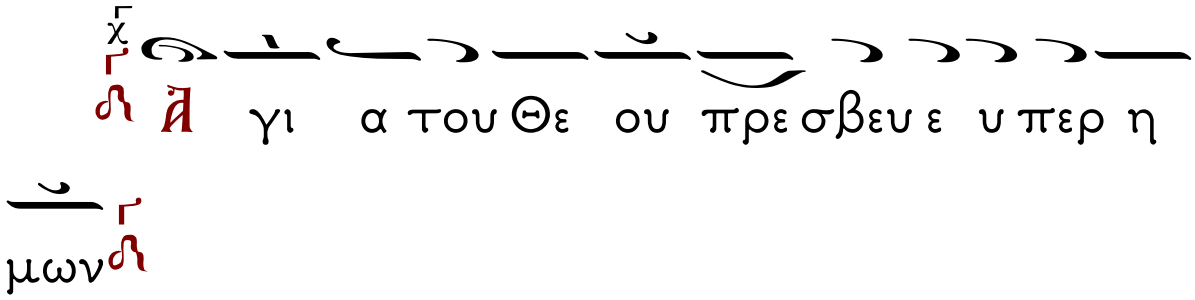

Με γι στη η δυ να μις ην Σε μνη ε

λα βες α ξι ι ως εκ Θε ου του θαυ μα τουρ

γειν ταυ την ουν χρω με νη η δη πα αυ σον

τα πο λυ χρο νι α πα θη μου δε ο μαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

Νο μι μως α θλη σα σα ε πι γης Πα

ρα σκευ η η Μα αρ τυς και το στε φος εν Ου

ρα νω σης α πο λα βου σα καρ τε ρι ι ας

υ περ η μων τον Σω τη ρα ι κε τευ ε

Και νυν και α ει και εις τους αι

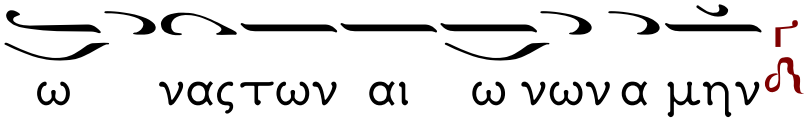

Θεοτοκίον.

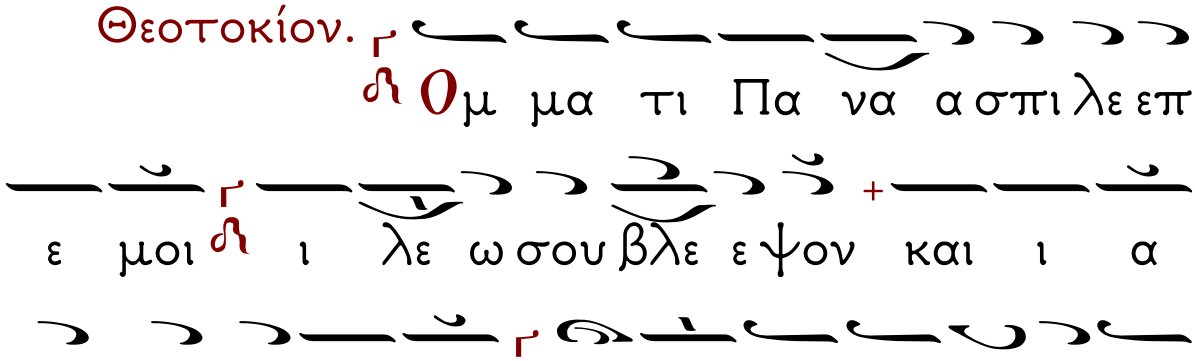

Ὠδὴ γ΄ Ὁ Εἱρμὸς
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

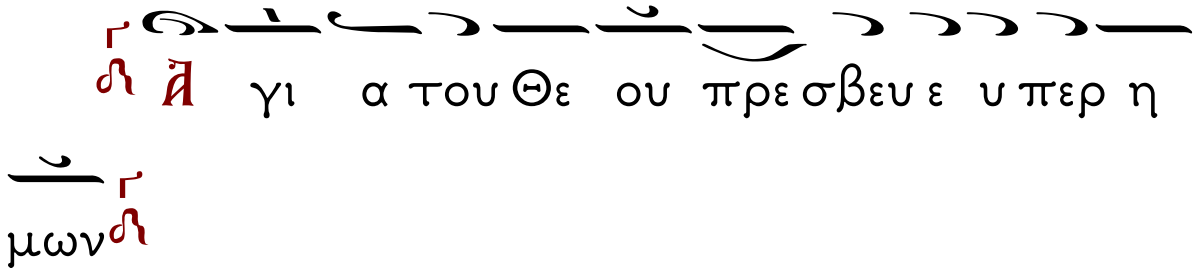

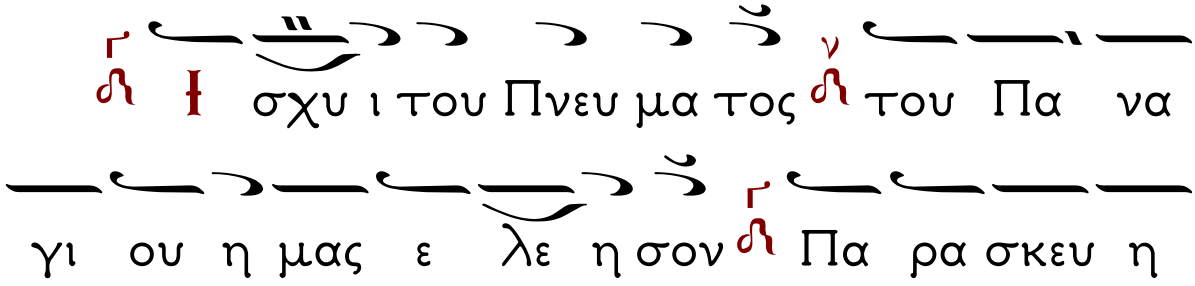

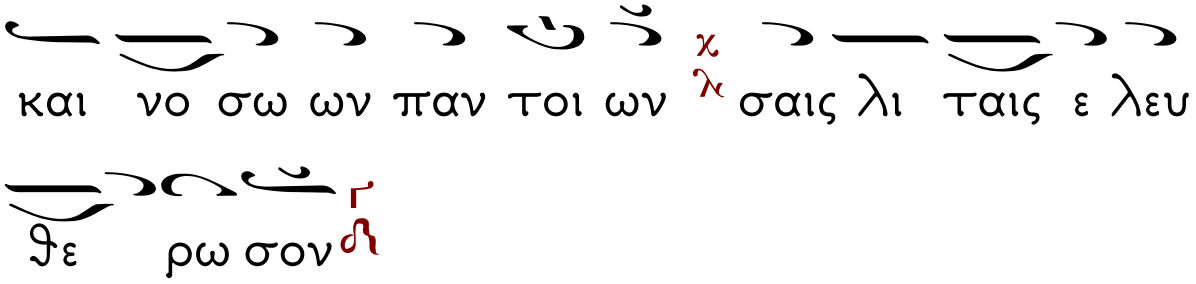
και νο σω ων παν τοι ων σαις λι ταις ε λευ
θε ρω σον

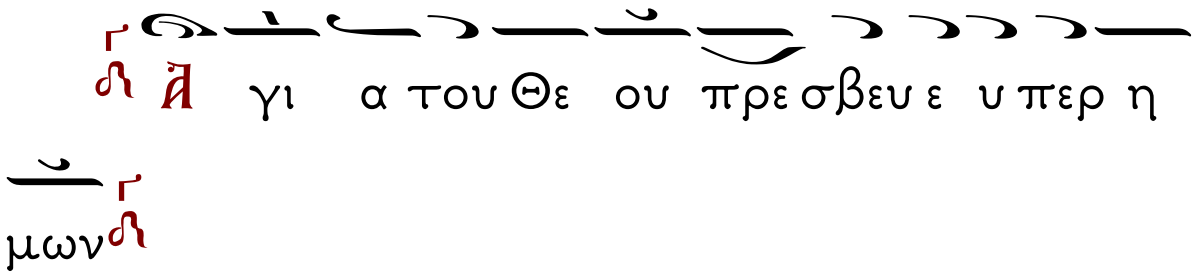
Ἀ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

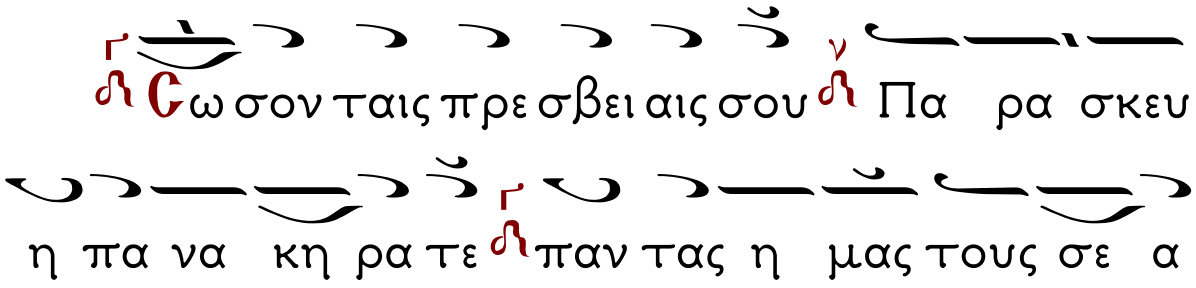
Ϲω σον ταις πρε σβει αις σου Πα ρα σκευ
η πα να κη ρα τε παν τας η μας τους σε α
α νυ μνουν τας και ευ φη μως γε ραι ρον
τας

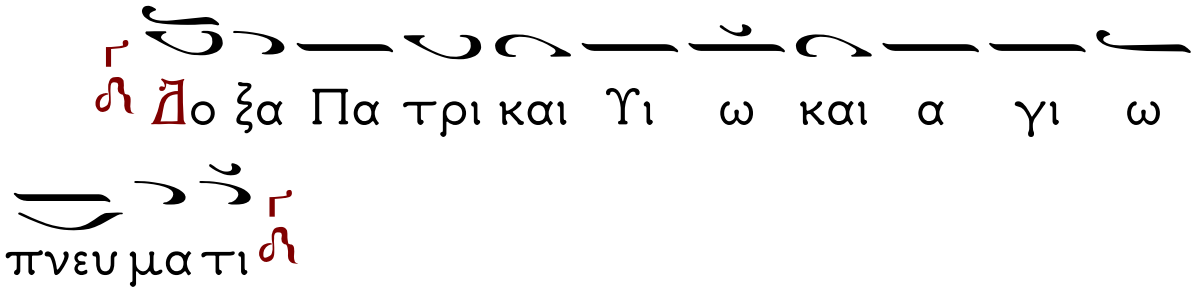
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ μα τι

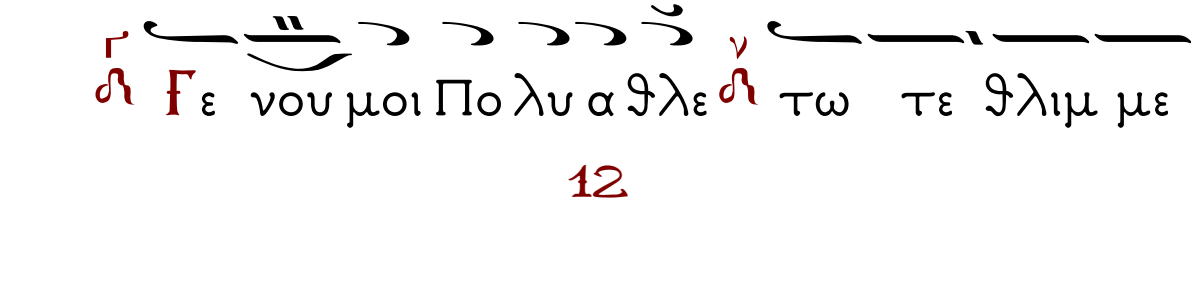
Ϝε νου μοι Πο λυ α θλε τω τε θλιμ με

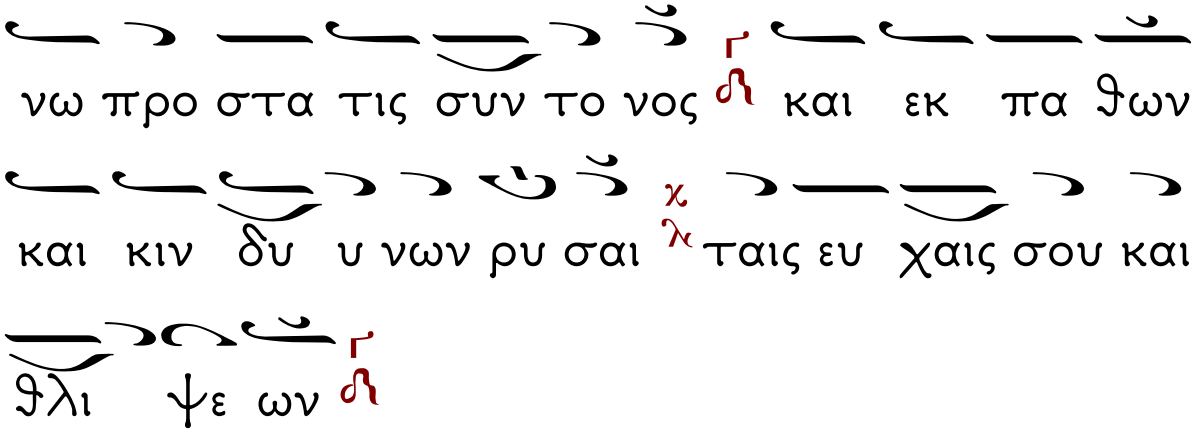

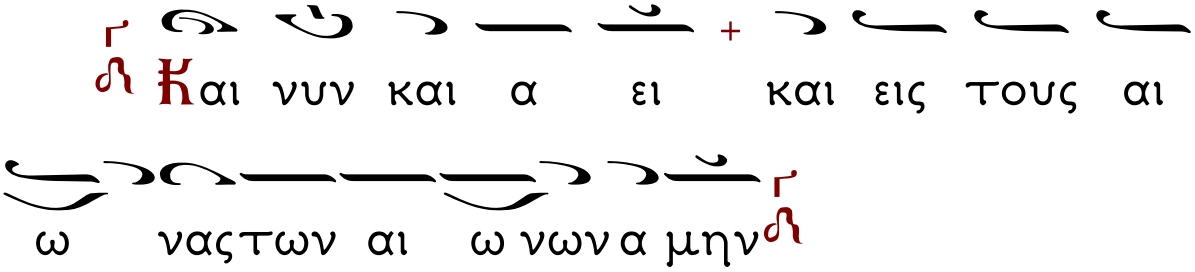

Θεοτοκίον.

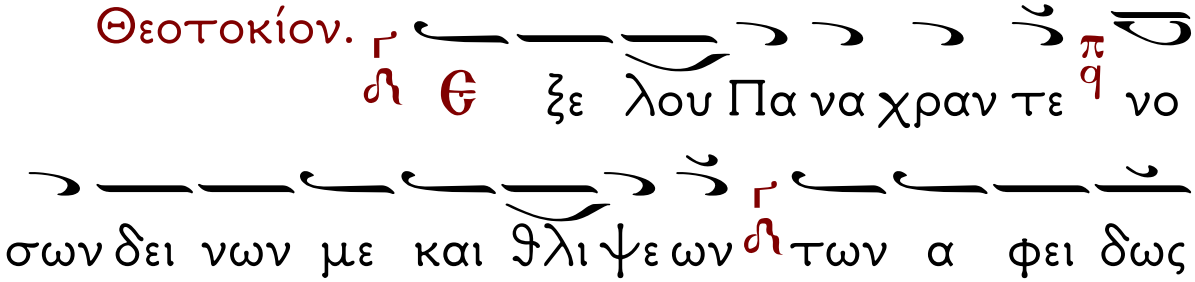

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε

Ἦχος πλ. δ Γα

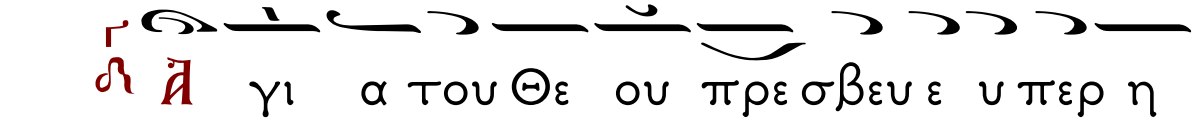

μων
Ρω μην δι δου μου Παν σε μνε κα τα
τε δαι μο νων και ο λε θρι ων πα θων και
τον σα λον των πται σμα των μου ι ε ραις
λι ταις σου κα τα πρα υ νον
Ἅ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων
Ἅ γα πη σα σα Κυ ρι ον και στε φα
νους δο ο ξης κο μι σα σα υ περ παν των
κα θι κε τευ ε των πι στως τι μων των σε Πα νευ
φη με

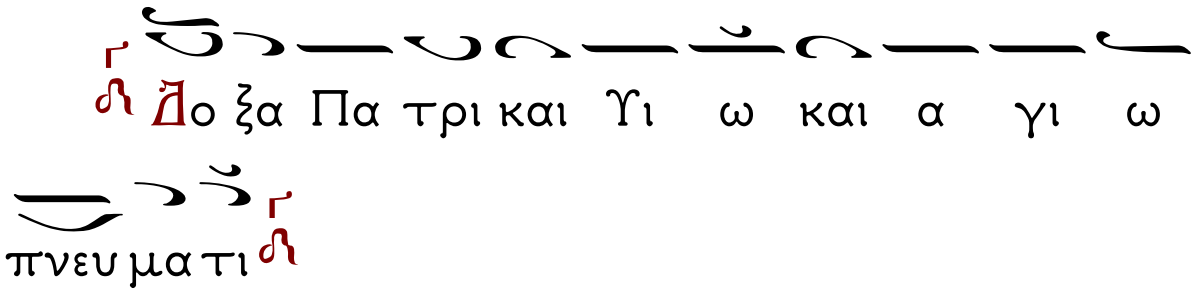
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ μα τι

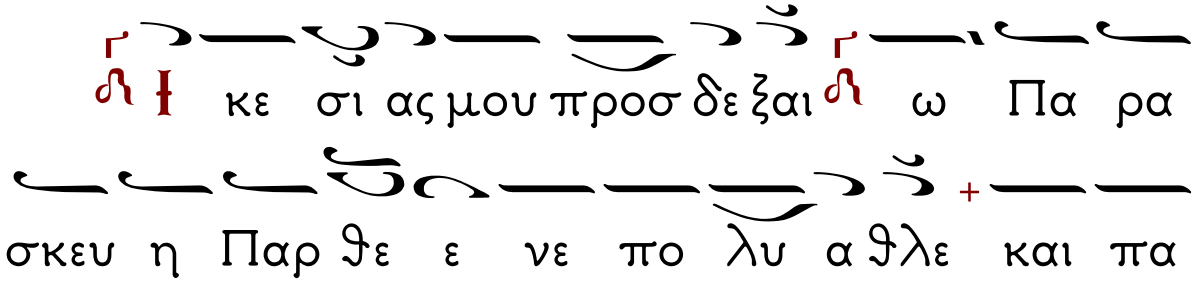
Ι κε σι ας μου προσ δε ξαι ω Πα ρα
σκευ η Παρ θε ε νε πο λυ α θλε και πα
θων μου την σκο το μαι ναν σου θερ μαις πρε σβει
αις α πο δι ω ξον

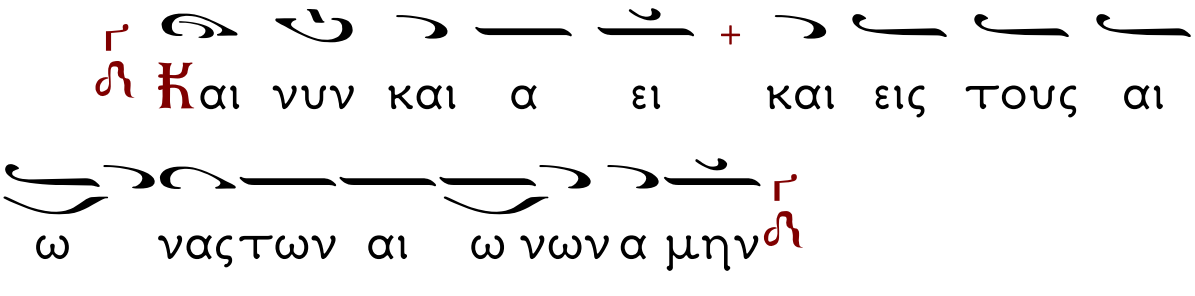
Και νυν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

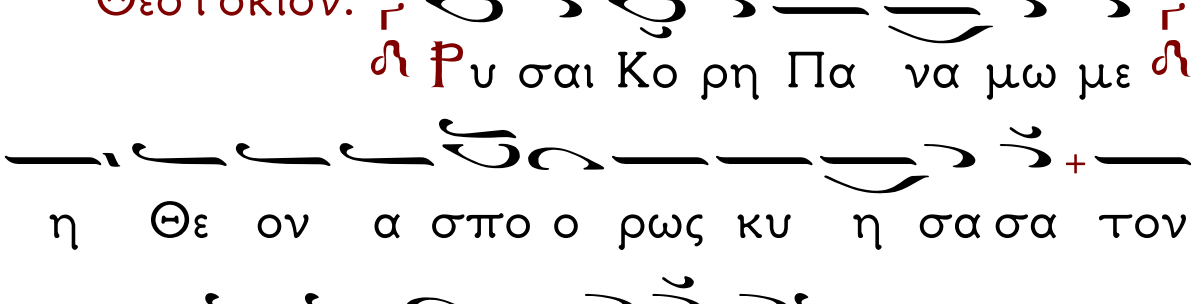
Ρυ σαι Κο ρη Πα να μω με
η Θε ον α σπο ο ρως κυ η σα σα τον
σον δου λον κιν δυ νευ ον τα κα τα πον τι σθη

ναι με τοις πται σμα σιν

Ὠδὴ ε’

Φώτισον ἡμᾶς,

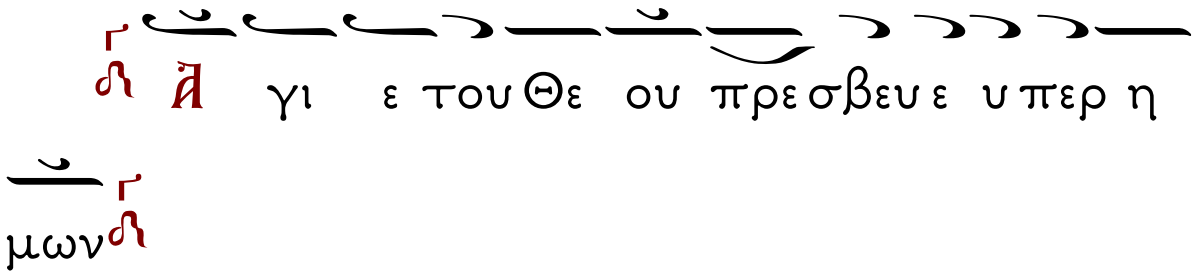

Ἅ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

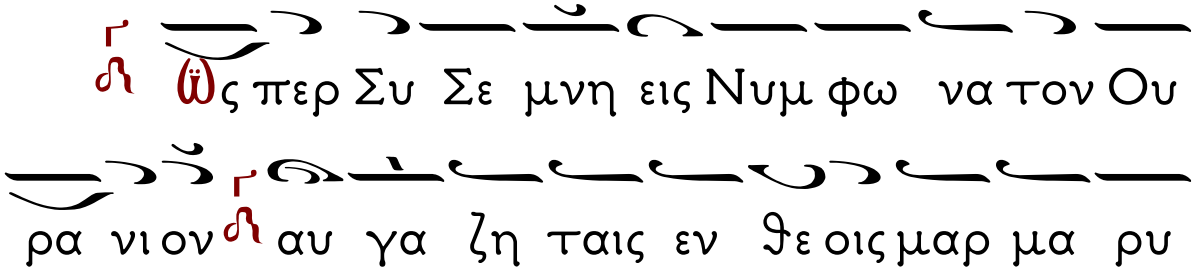

Ὡς περ Συ Σε μνη εις Νυμ φω να τον Ου

ρα νι ον αυ γα ζη ταις εν θε οις μαρ μα ρυ

γαις χ ου τω ω σους δου λους δο ξης θει ας κα τα

ξι ω σον

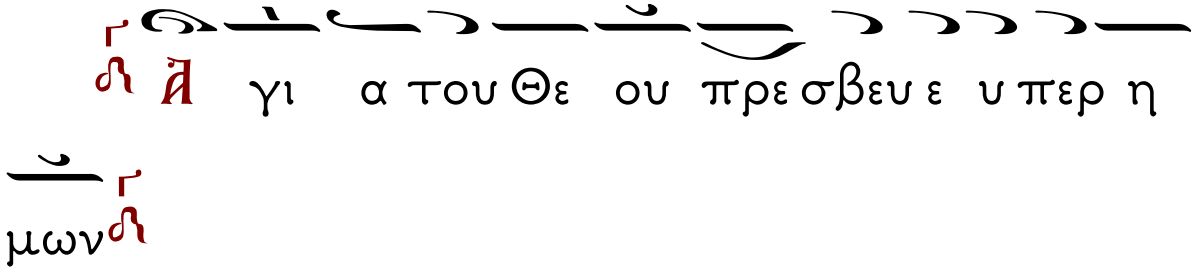

Ἅ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Ου εν τω να ω προ σελ θον τας τους οι

κε τας σου ω Πα ρα σκευ η ε λευ θε ρω

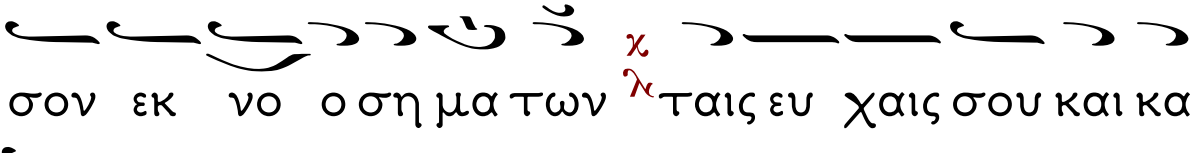
σον εκ νο ο ση μα των ταις ευ χαις σου και κα

κω σε ων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

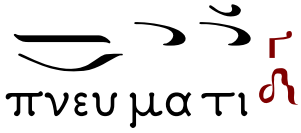
πνευ μα τι

Θ ρω τι Θε ου την ψυ χην μου πλη ξον

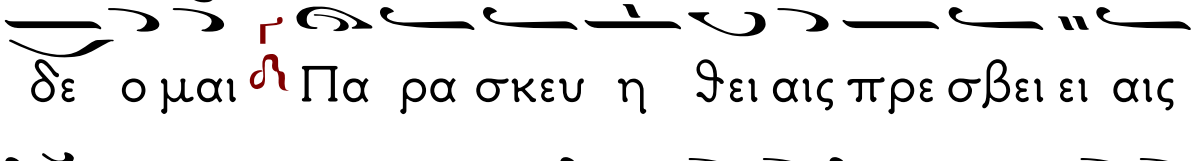
δε ο μαι Πα ρα σκευ η θει αις πρε σβει αις
σου και των πα θων μου την α χλυν νυν ε ξα

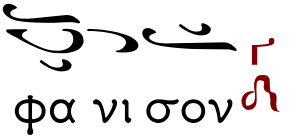
φα νι σον

Και νυν και α ει και εις τους αι

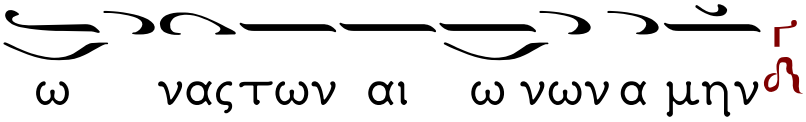
ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

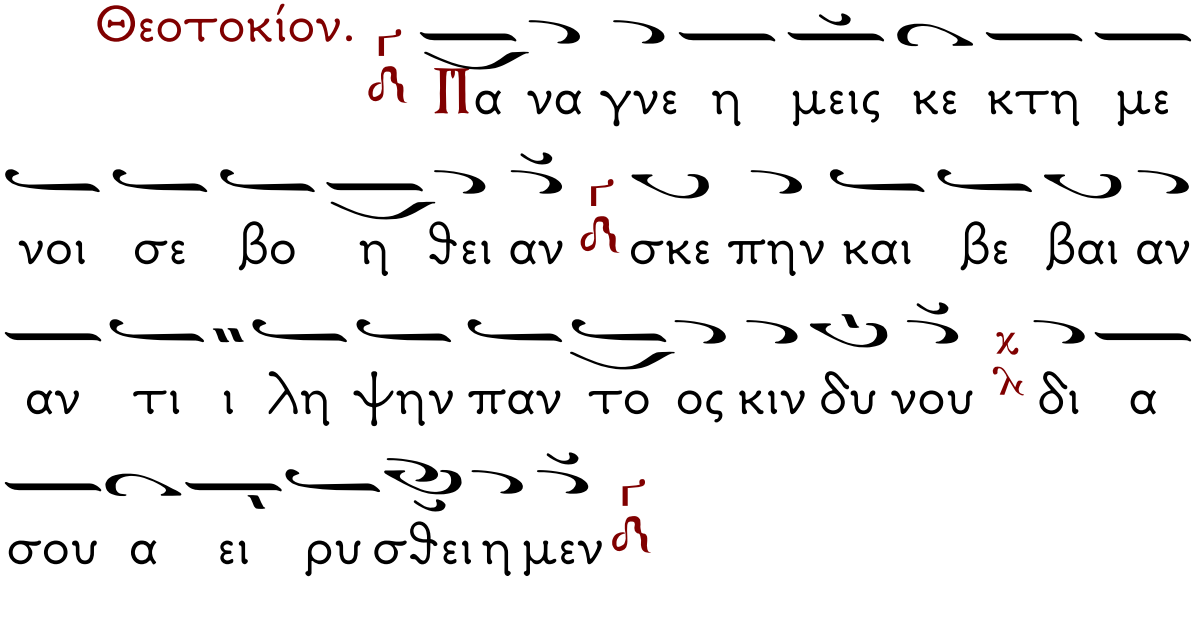

Ὠδὴ στ'. Ἱλάσθητι μοί...

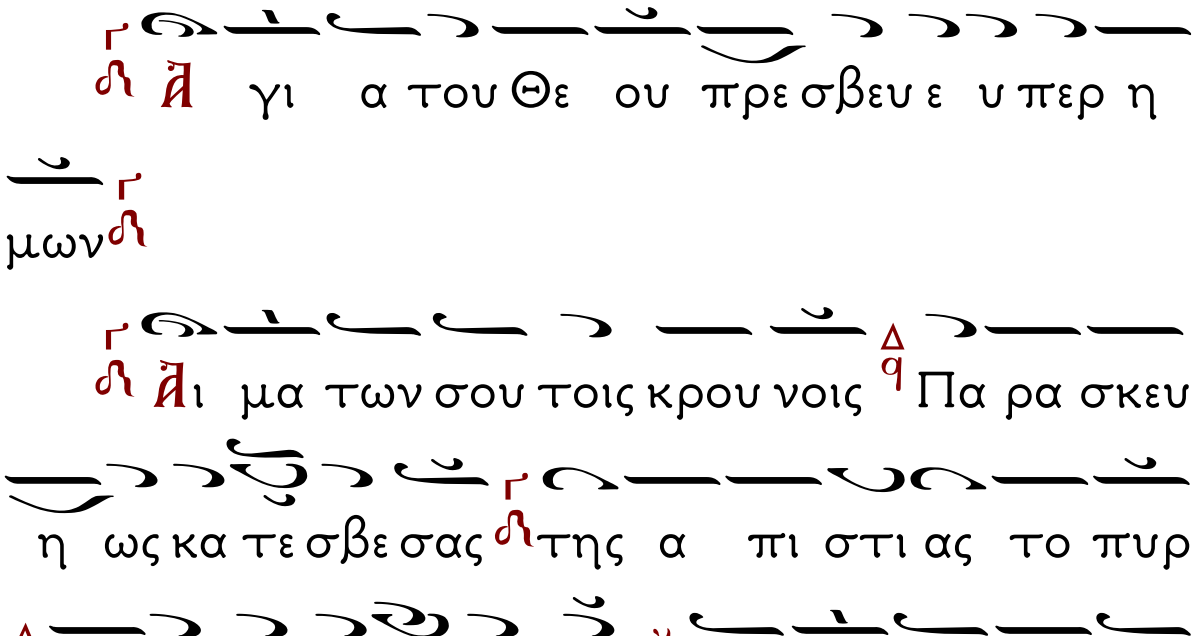

με ε ξαρ πα σον

Ἅ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Ῥε ον των το χα μερ πες Πα ρα σκευ η

Πα να κη ρα τε το α στα τον και φθαρ τον

πα ρι δειν α ξι ω σον σον δου λον πρε σβει ει

αις σου και α ξι ι ω θη ναι θει ας δο ξης

και λαμ προ τη τος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

Ἅ πα σας τας κε φα λας των α νο μουν

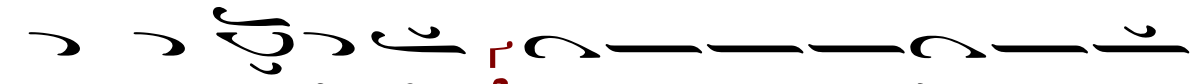
των συν τρι βε σθαι υ πο τους πο δας η μων

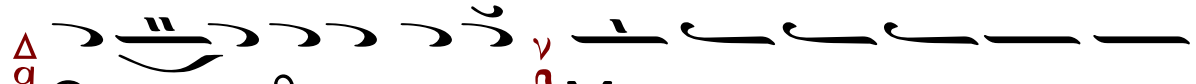
Θε ον κα θι κε τευ ε Μαρ τυς των τι μων των

σου πο θω τη ην σην Κα ραν ην α πε τε μεν

ο α νο μος

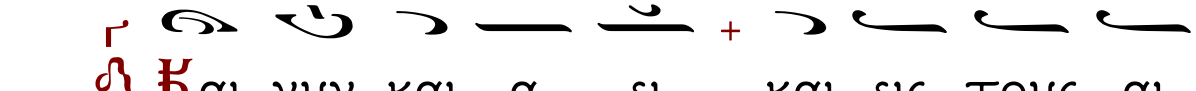
Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

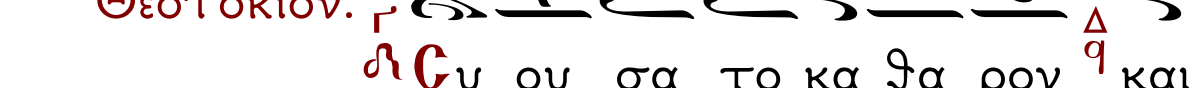
Συ ου σα το κα θα ρον και

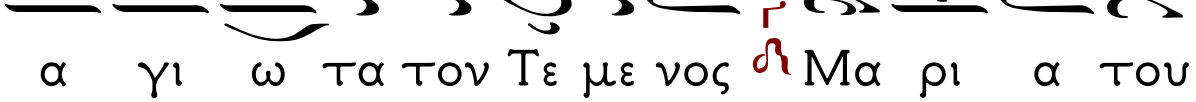
α γι ω τα τον Τε με νος Μα ρι α του

Παν τουρ γου πα ρα σχου μοι δα κρυ α ψυ

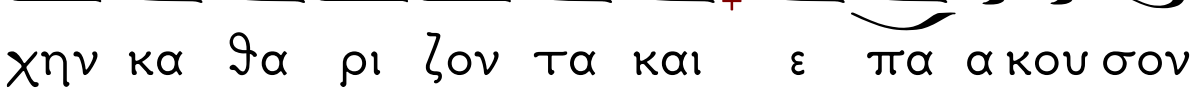
χην κα θα ρι ζον τα και ε πα α κου σον

μου της δε η σε ως σου δε ο μαι

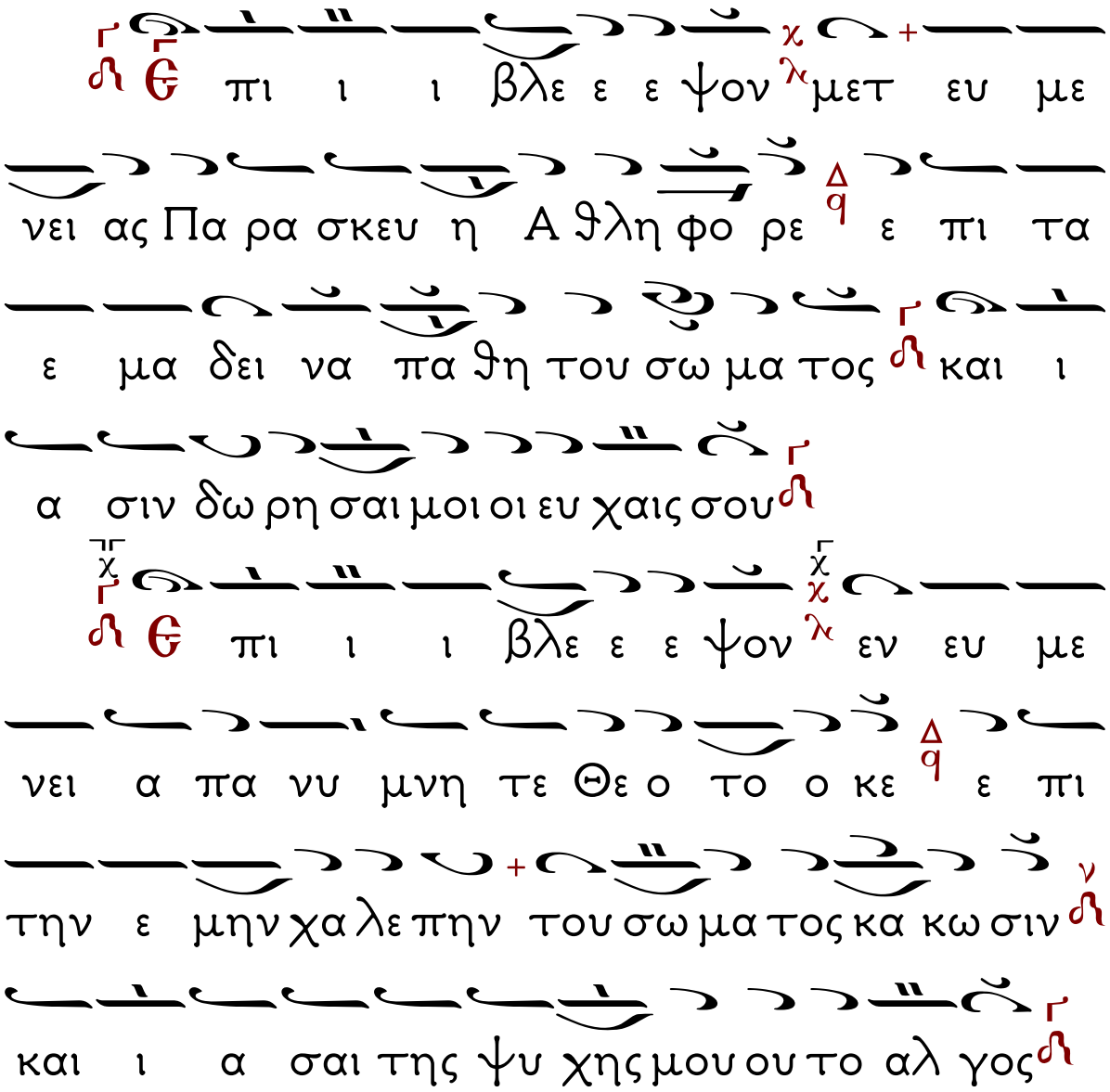

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ΄).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος β'.

Προ στα τρι α πι στων Πα ρα σκευ η
αθ λη φο ρε πε ε λου σα τοις τη σε πτη Ει
κο νι σου θερ μως προ σπε λα α ζου σι ι
κε τευ ε Χρι στον τον Νυμ φι ι ον σου
δω ρη θη ναι λυ σιν των δει νων νο σων και
θλι ι ψε ων και α μαρ τι ων πα σων την
συγ χω ω ρη σιν

Προκείμενον Ἦχος δ΄

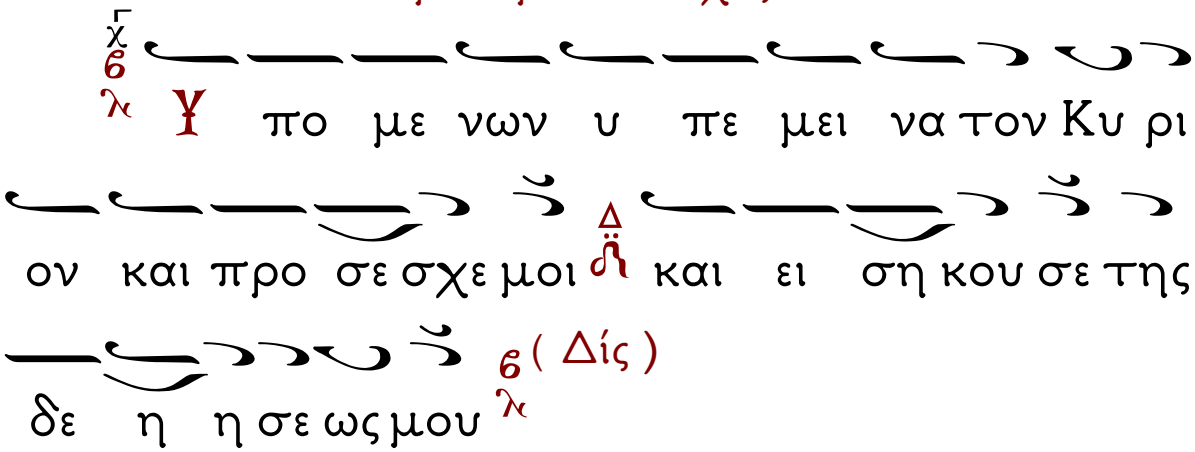

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον.

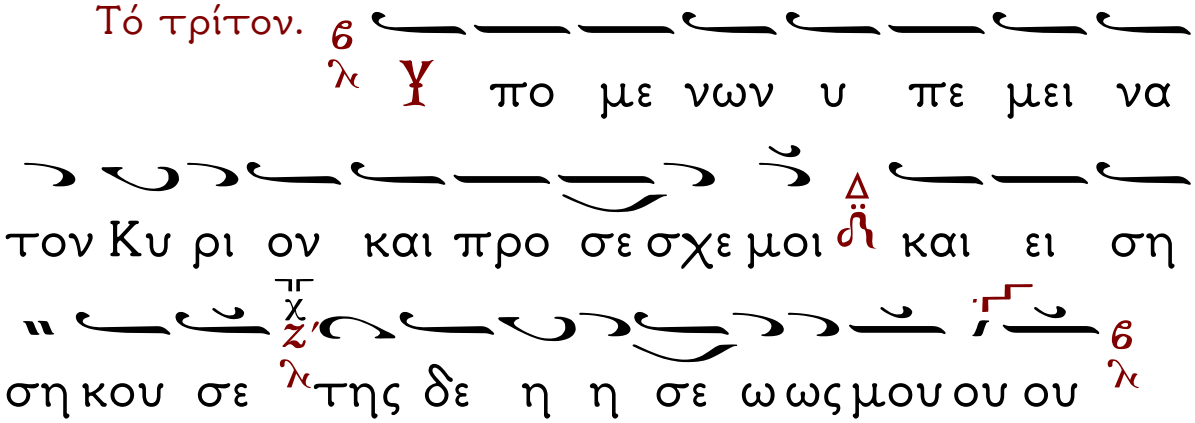

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (Κεφ. ε΄ 24–34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις, οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ· Ὅτι, κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων ; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε, καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

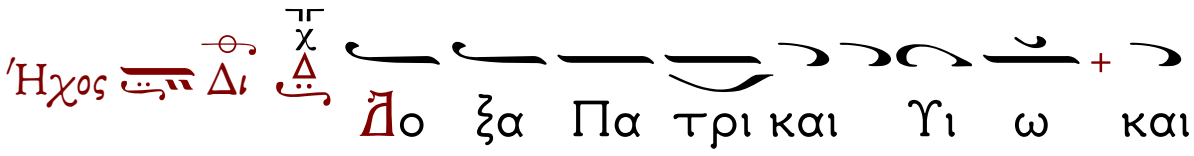

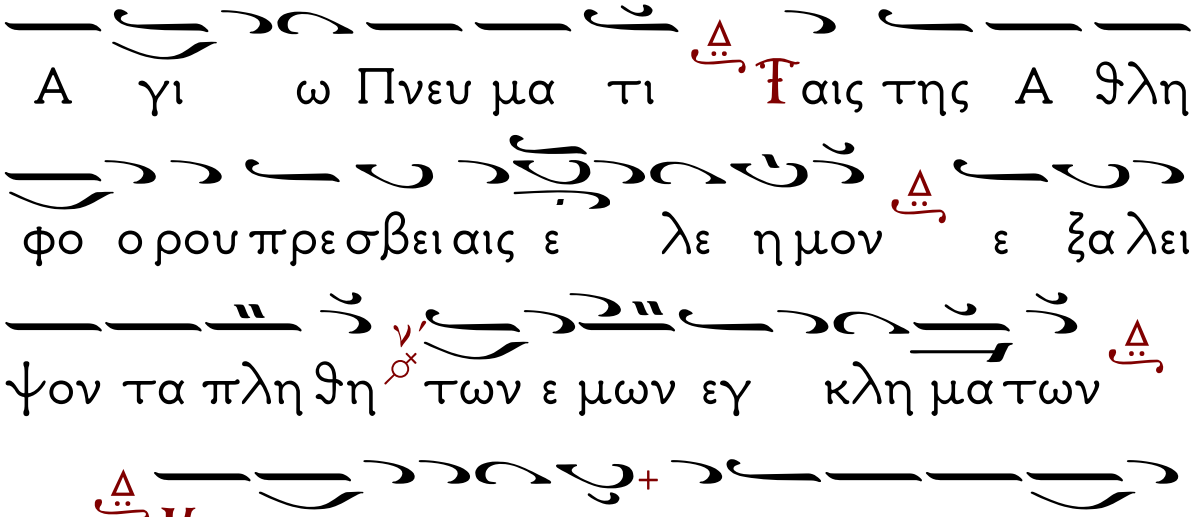
Α γι ω Πνευ μα τι Ϯαις της Α ϑλη
φο ο ρου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη ϑη ν' των ε μων εγ κλη μα των
Ϭαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Ϯαις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
πλη ϑη ν' των ε μων εγ κλη μα των
χ
Ϭ λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη
ϑος των οικ τιρ μων σου ε ξα λει ψον το
α νο ο μη μα μου

Ἦχος πλ. β΄. Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων

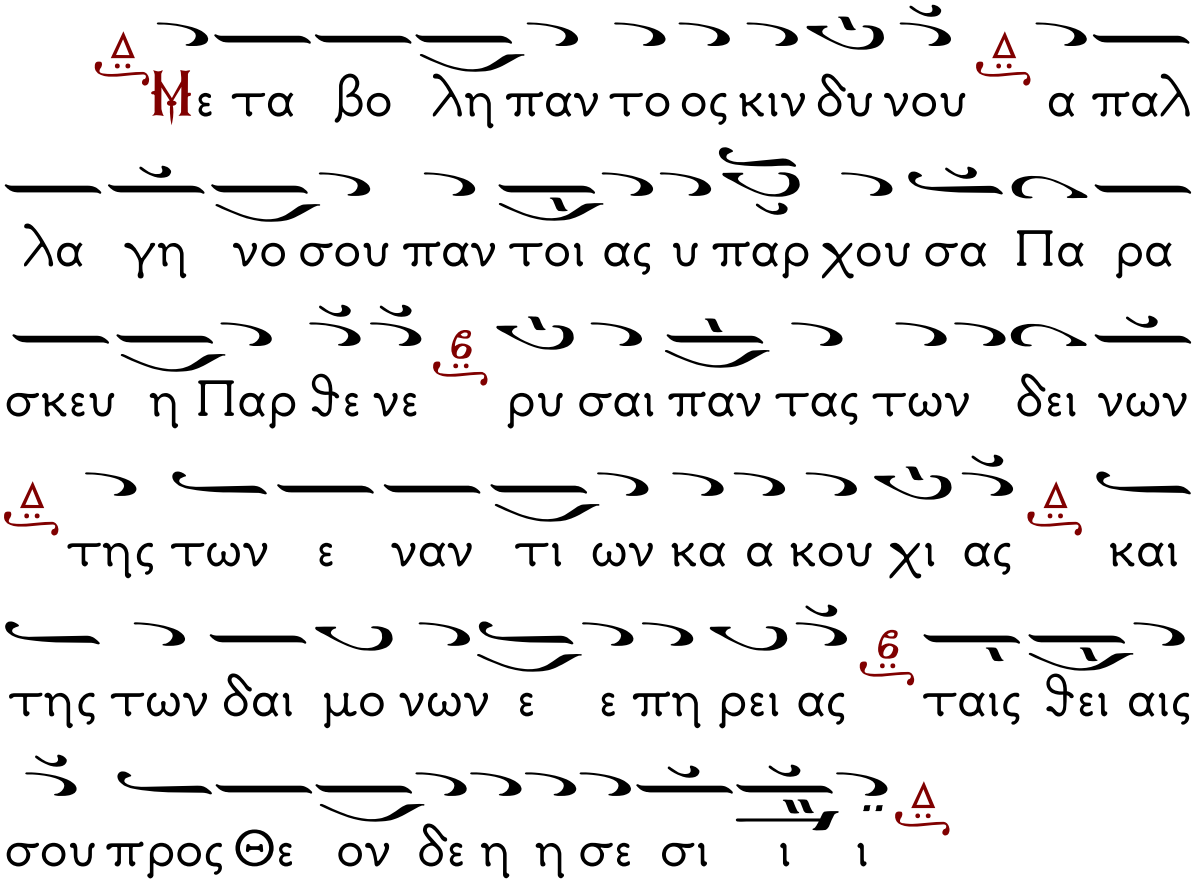

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ
Ἦχος πλ. Δ Νη

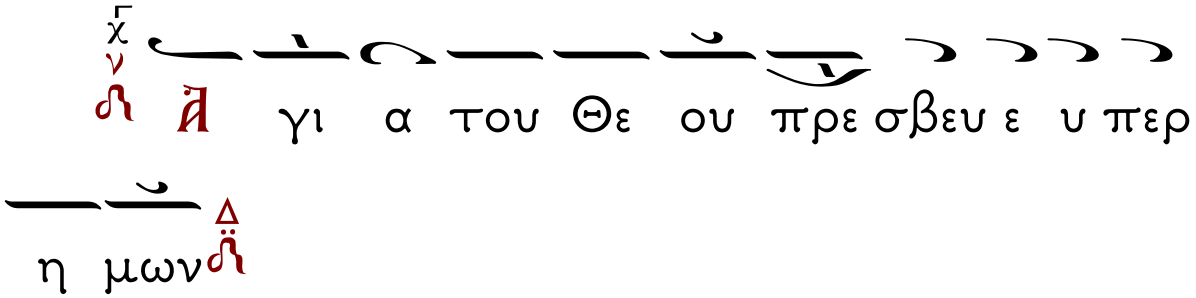

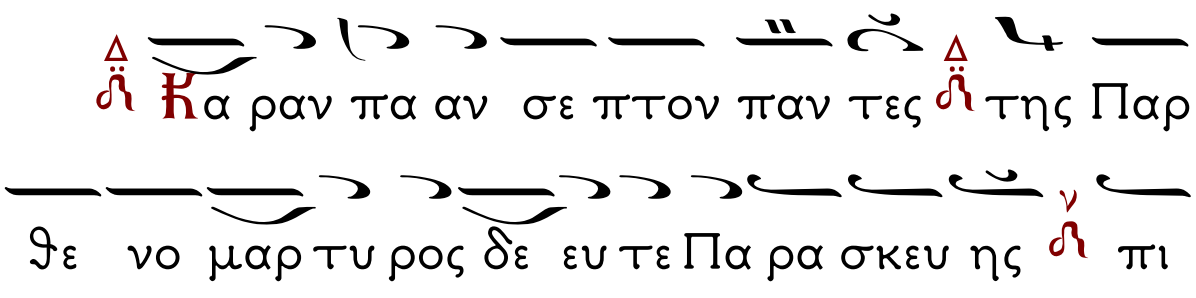

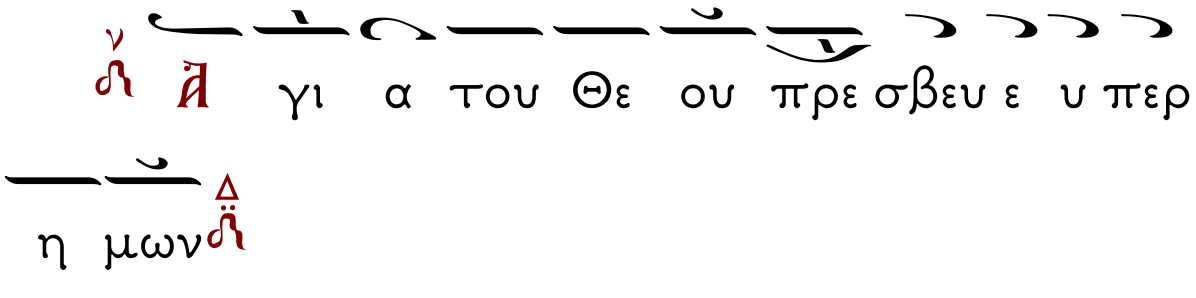

Θ ορ την πα ναι σι αν οι πι στοι ορ

θο δο ξως ε πι τε λε σω μεν φαι δρως Πα

ρα σκευ ης νυν την Κα ραν προ σκυ νουν τες

και βο ων τες εκ πι στε ε ως προ φθα σον ρυ

σαι η μας λι ταις σου πα σης νο σου

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α

γι ω πνευ μα τι

Υ περ πα σαν ου σι αν και υ περ

χρυ σι ον η κα ρα σου δι ι α λα μπου σα

πα ρε χει σω τη ρι αν ταις πι στει α

θλη φο ρε προς αυ την κα τα φευ γου ου σι

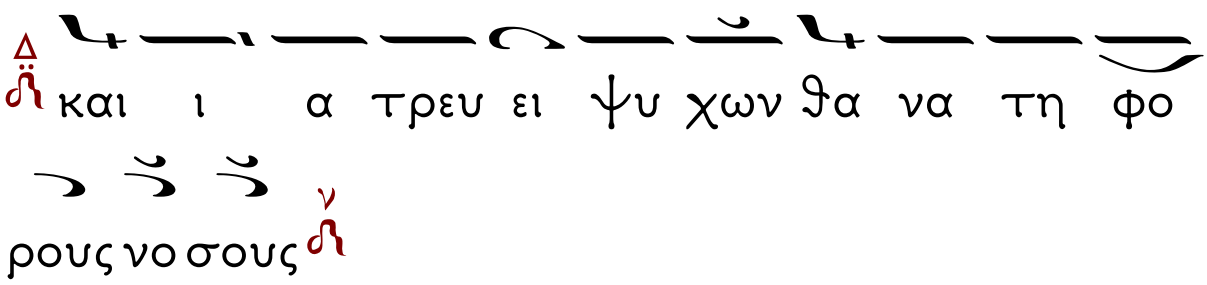
και ι α τρευ ει ψυ χων θα να τη φο
ρους νο σους

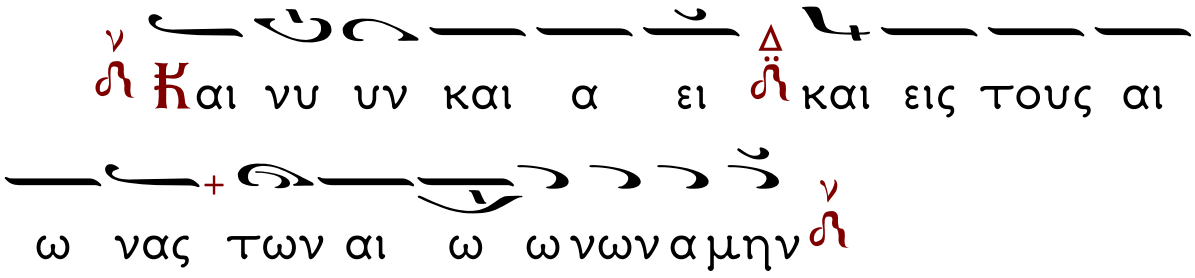
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ω νων α μην

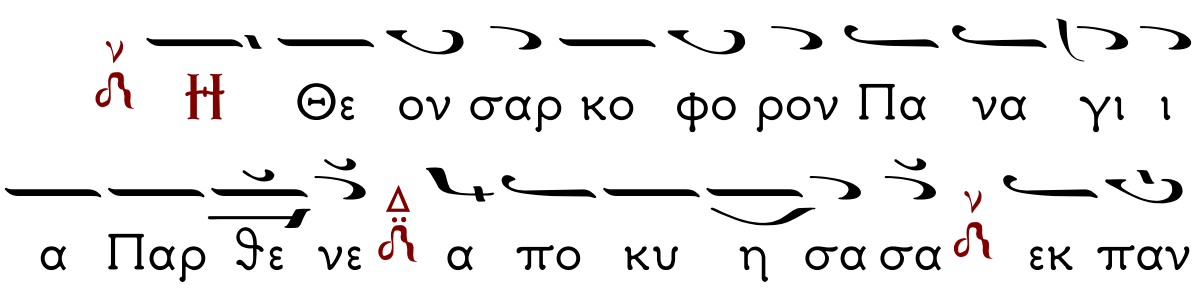
Θε ον σαρ κο φο ρον Πα να γι ι
α Παρ θε νε α πο κυ η σα σα εκ παν
των α δο κη των κιν δυ νων τον λα ο ον σου
και εκ νο σων πε ρι σω ω ζε και α μαρ
τι ας δε σμον τα χει λι ταις σου λυ σον

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα

Εἰς Ἦχον πλ. Γ

γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Ο το μα τι παν τες καὶ καρ δι α υ μνοῦ μεν τὴν πάν εν δο ξον Μαρ τυ ρα Κυ ρι ου ὁ τι ἀρ ρω στι ας ε τυ χο μεν τὴν λυ σιν

γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Ἐν οὐ ρα νοῖς Πα ρα σκευ η α θλη φο ρε τοῖς σκη νω μα σι χο ρευ ου σα τῶν

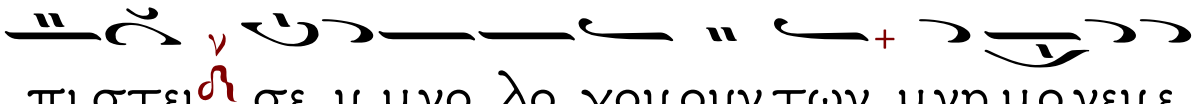
πι στει σε υ μνο λο γου ουν των μνη μο νευ ε

Παμ μα καρ

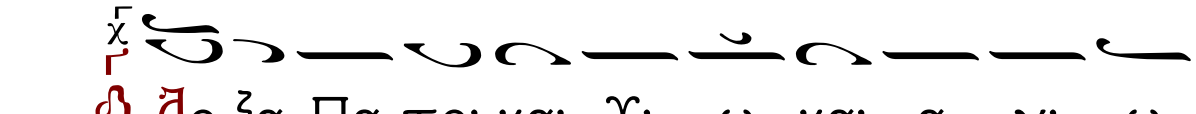
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

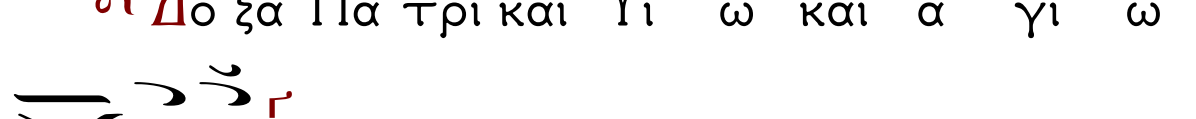
πνευ μα τι

Ρω σθει σα Μαρ τυς τη ι σχυ ι Κυ ρι

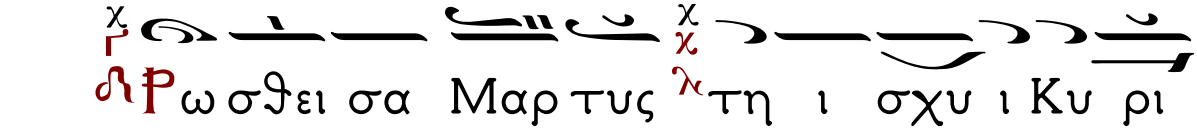
ου των τυ ραν νων κα τη σχυ νας τα θρα ση

θραυ σον και νυν πα αν των δε σμους τυ ραν

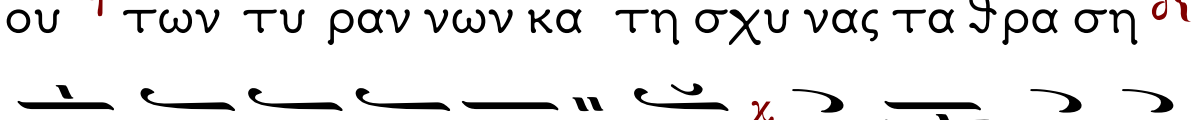
νου με νων

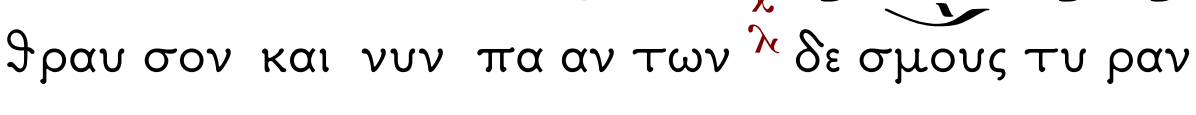
Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

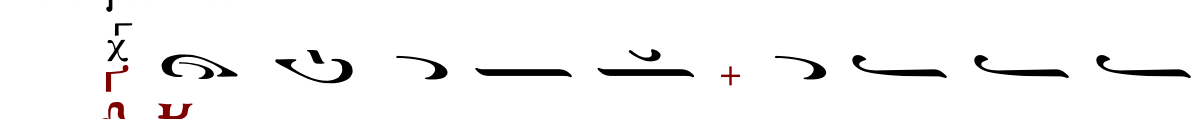
Χραν τε μο νη Ευ λο

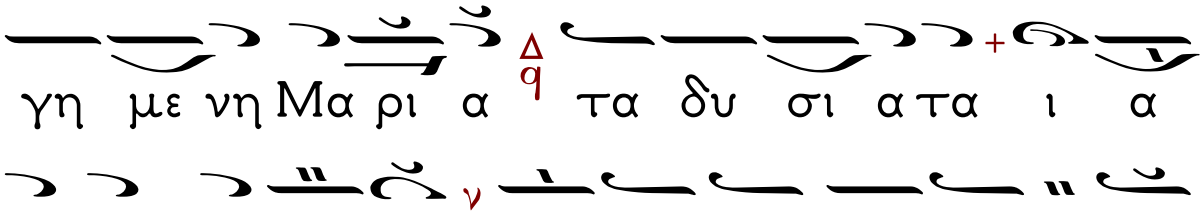

Ὠδὴ ϑ'. Κυρίως Θεοτόκον

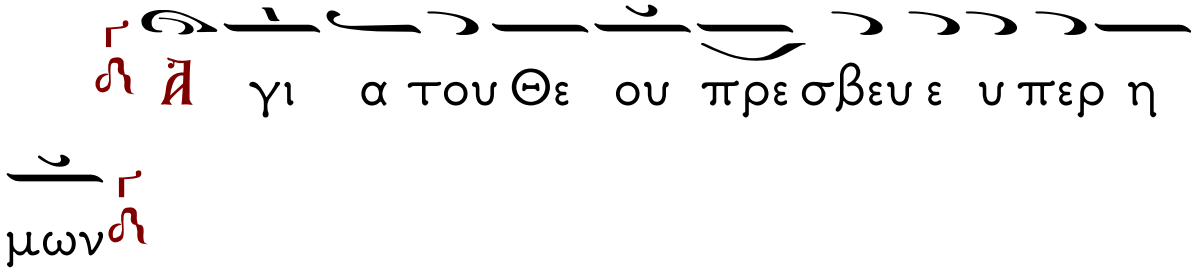

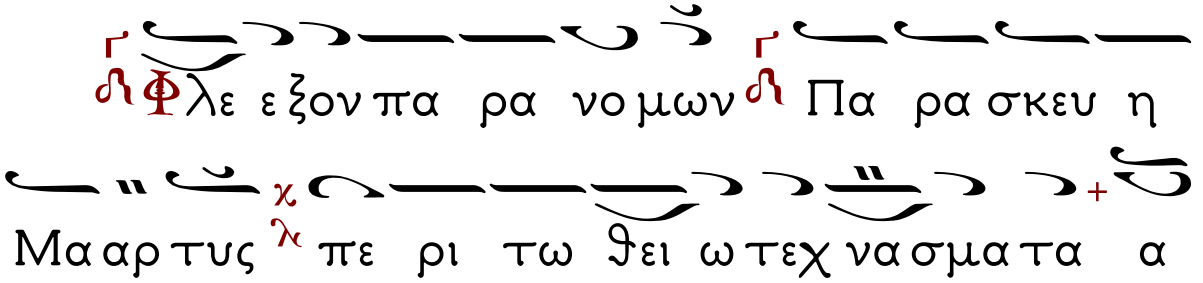

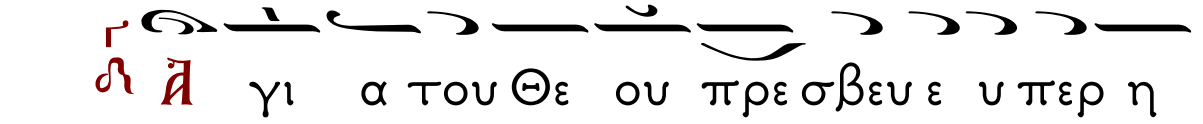

μων

Θ εμ πλε ως εν θε ου λαμ ψε ως γε

νε ε σθαι τον σον οι κε τη νυ νι κα τα ξι ω

σον ταις προς τον ο λον Δε σπο την λι ταις

σου Παν σεμ νε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

Ι να σε δο ξα ζω Πα ρα σκευ η

πο ο θω τας α νι α τους μου νο σους θε

ρα πευ σον και ταις ευ χαις σου τε λει αν

ρω σιν πα ρα σχου μοι

Και νυν και α ει + και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. Μο ο νη Θε ο το κε ως

α γνη και Μη η τηρ χ λ της α κα ϑαρ του ι

λυ ος με κα ϑα ρον των α κα ϑαρ των μω

λω πων + και σω σον Δε σποι να

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Μεγαλυνάρια Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη

ϑως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ρι στον και πα να μω μη τον

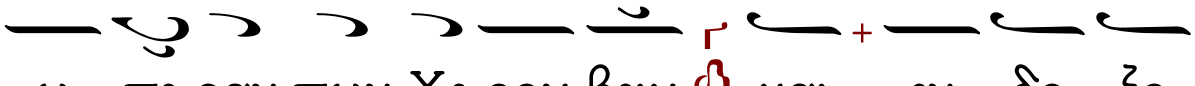

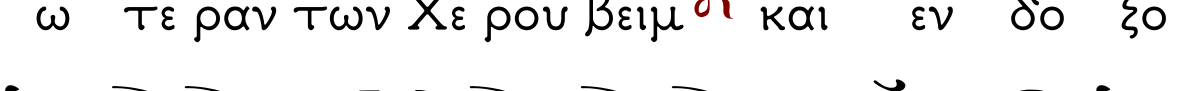

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τά παρόντα Μεγαλυνάρια.

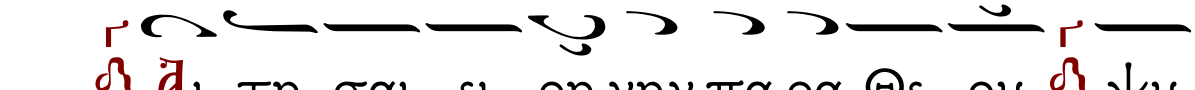

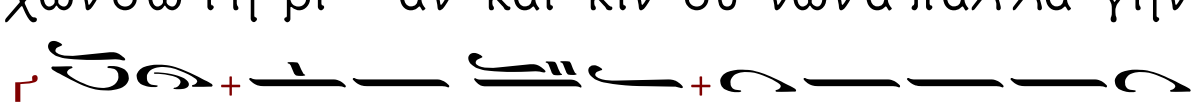

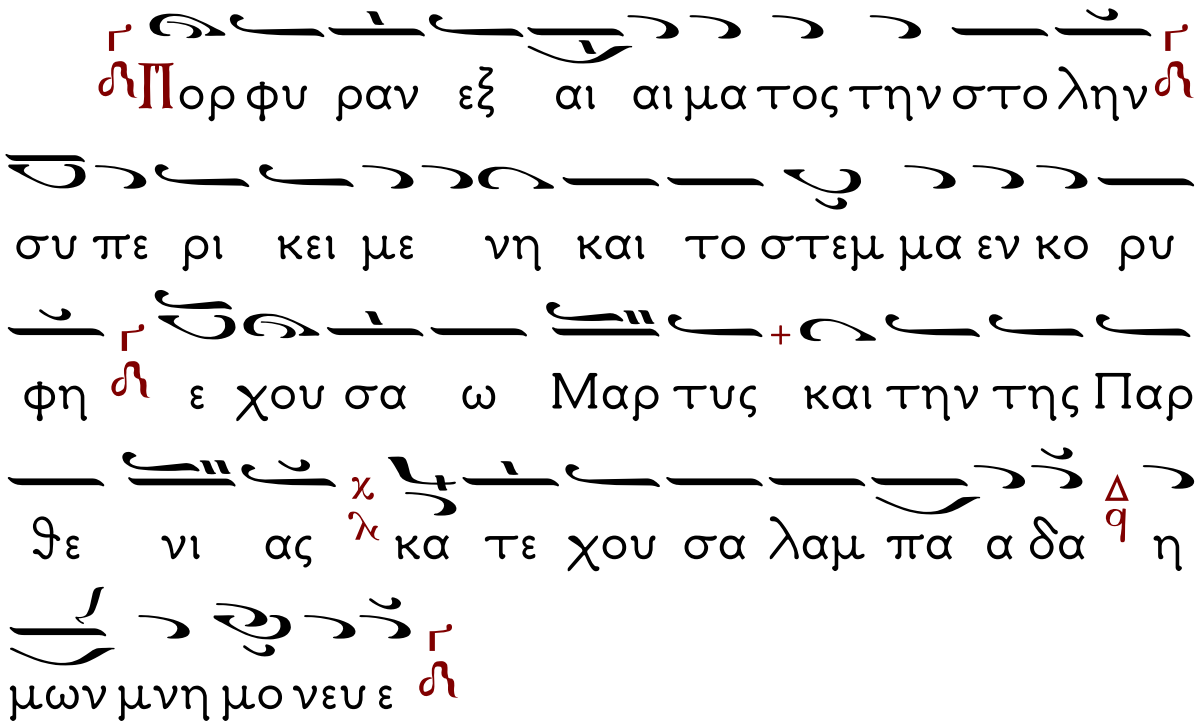

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

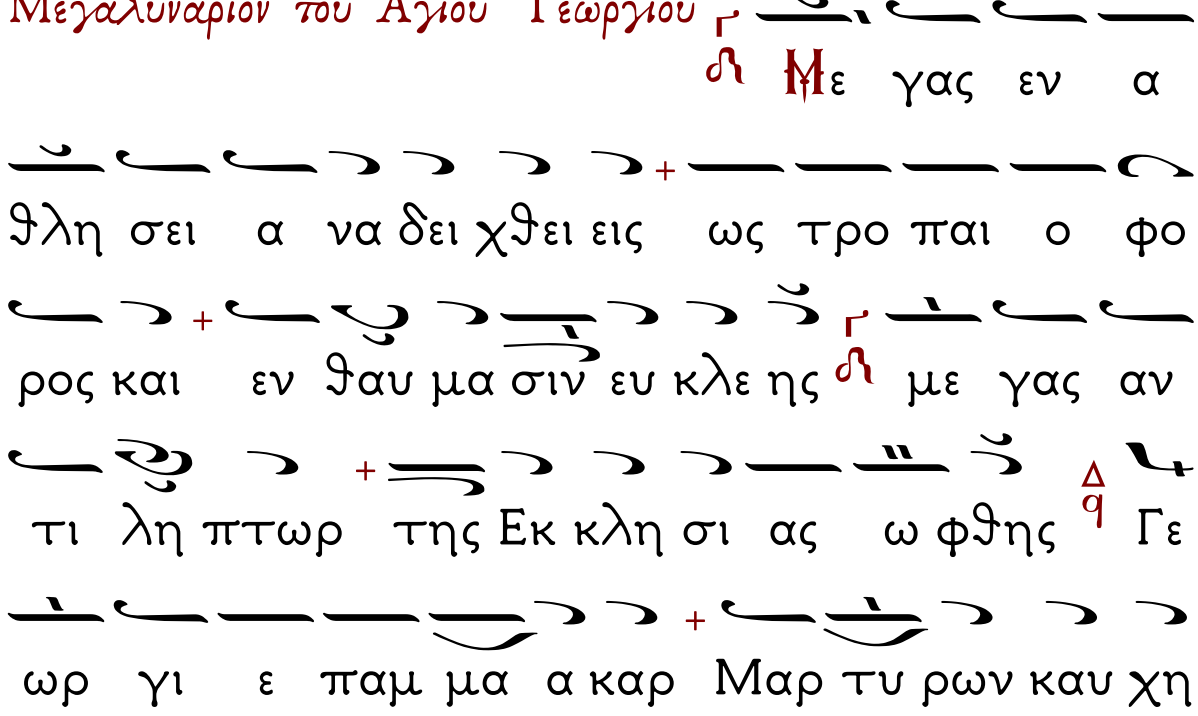

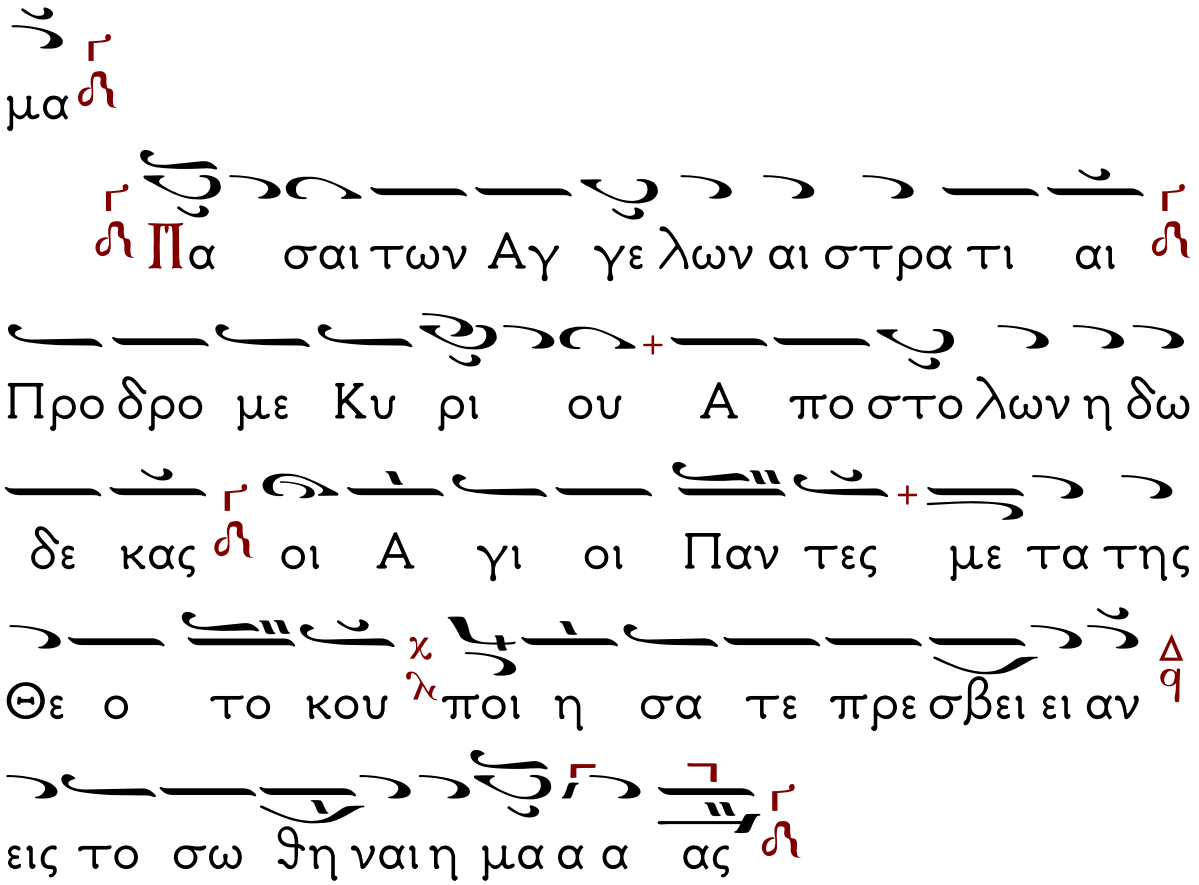

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ΄)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ
Προβλεπόμενο ἀπό το Τυπικόν Ἀπολυτίκιον,
μὲ Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ Θεοτοκίον.
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.
Ἦχος α΄

χ π q Ἡ ν σπου δη ν σου τη κλη σει κα ταλ λη λον

Δ ἡ ερ γα σα με νη φε ρω νυ με π q την ο μω

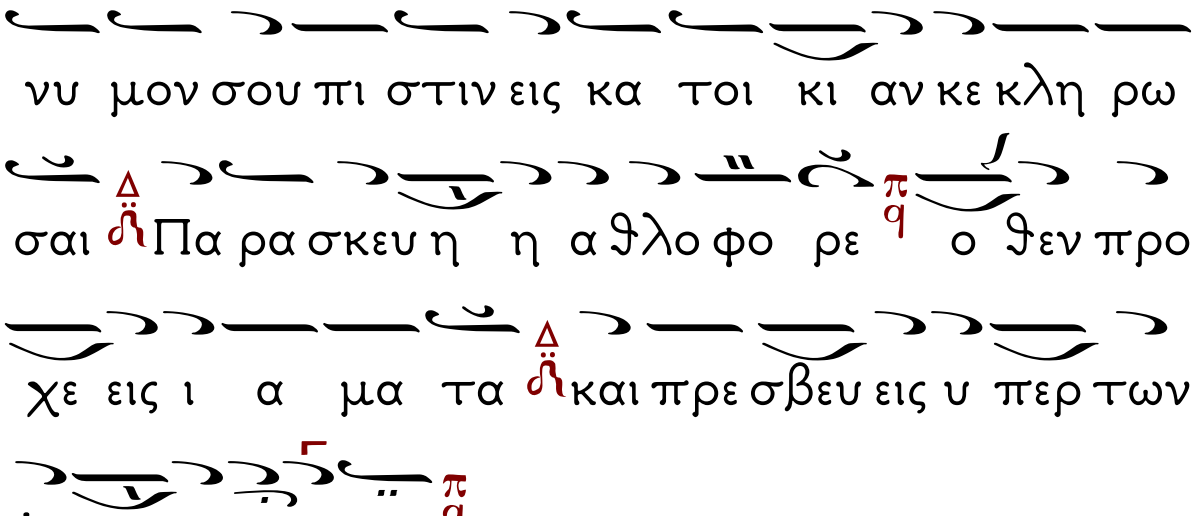

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ

ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως,

ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· **Ὅ**τι ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· **Ἀ**μήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Σ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ** ὤν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τήν ἁγίαν καί ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σύν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , **Κ**ύριε ἐλέησον (γ΄), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ κάτωθι τροπάρια.
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἦχος Δι

χθης Καλ λι παρ θε νε θει ει ον και πα να

μω μη τον πα σας ο θε εν ηυ φρα νας τας ου

ρα νι ι ους αρ χας και Μα κα ρων α

οι δι με ψυ χας δι ο παν τες πι στει

σου δε ε ο με θα και πο θω ζε ε ο ο ον

τι ρυ υ σαι αι ταις λι ταις σου εκ νο ο σων

και παν το δα πων ε ναν τι ων η μας

τους τι μων τας σε πα α νευ φη με

Δε σποι να α προ σδε ξαι αι τας δε η

σεις τω ων δου λων σου και λυ τρω σαι η

μας α πο πα σης α να α γκης και θλι ψε

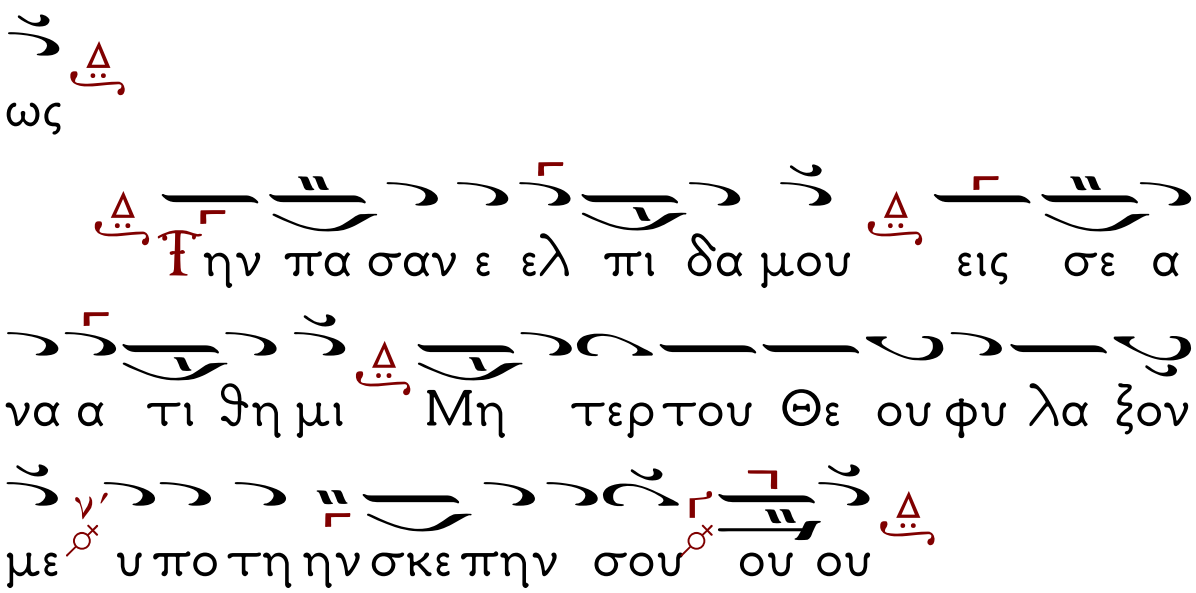

Ὁ Ἱερεύς: **Δ**ι᾽ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων **ἡμῶν** Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Ἀ**μήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.